

Agapornissen

Dit artikel is overgenomen van de website :

<https://www.jeroenhubert.nl/agapornis/>

De agapornis is een populaire vogel om als huisdier te houden. Het zijn actieve vogels die erg aanhankelijk kunnen zijn, zowel naar een partner als verzorger, in het Engels worden ze daarom zelfs lovebirds genoemd. *Agapornis* is eigenlijk een geslacht met wel 9 soorten. De soorten die het meest als huisdier gehouden worden zijn:

Fischers agapornis
(*Agapornis fischeri*)

Zwartmaskeragapornis
(*Agapornis personatus*)

Perzikkopagapornis
(*Agapornis roseicollis*)

De overige soorten zijn:	
Grijskopagapornis	(<i>Agapornis canus</i>)
Nyasa-agapornis	(<i>Agapornis lilianae</i>)
Zwartwangagapornis	(<i>Agapornis nigrigenis</i>)
Roodmaskeragapornis	(<i>Agapornis pullarius</i>)
Zwartkraagagapornis	(<i>Agapornis swindernianus</i>)
Zwartvleugelagapornis	(<i>Agapornis taranta</i>)

Grootte

Afhankelijk van de soort 14 - 17 centimeter

Geslachtsonderscheid

De drie populairste agaporniden hebben geen uiterlijke geslachtskenmerken. Sommige ervaren kwekers kunnen het geslacht bepalen aan de hand van de afstand tussen de bekkenbeentjes, deze afstand is groter bij de popjes. Verder zijn de popjes van de fischers agapornis en zwartmaskeragapornis vaak wat groter dan de mannetjes. Uitsluitel kan verkregen worden dankzij DNA onderzoek op basis van enkele borstveertjes.

Sociale eigenschappen

Agaporniden leven van nature in kleine groepen, het zijn dus sociale vogels en ze kunnen binnenshuis uitstekend met z'n tweeën gehouden worden. Schaf ze wel tegelijkertijd aan zodat een nieuwe vogel niet als indringer wordt gezien, als het niet anders kan moeten de vogels langzaam aan elkaar gewend worden, bijvoorbeeld door kooien langzaam dicht bij elkaar te plaatsen. Kies er alleen voor om een eenling te houden als u voldoende tijd aan de agapornis kunt besteden. In volières kunnen agaporniden ook in kleine groepjes gehouden worden.

Huisvesting

Agaporniden kunnen zowel in kooi als volière worden gehouden. Het zijn echte knagers, dus kies voor stevig materiaal. Ook planten zullen weinig kans krijgen. Daarnaast klimmen ze ook veel, dus het is niet erg als de kooi hoger dan breed is. Geef ze voldoende takken of speeltjes waarin ze kunnen klimmen en zorg ervoor dat de trali afstand niet te nauw voor hun snavel is.

Naast klimmers zijn het ook echte vliegers, dus laat ze regelmatig door de kamer vliegen. In volières kunt u zelfs een kleine kolonie houden, ze hebben in de winter geen verwarming nodig, maar zorg wel voor een tochtvrij nachthok. Tevens nemen ze graag een badje.

Voeding

De basisvoeding is een zaadmengsel voor agaporniden, daarnaast mag ook eivoer (vooral in de kweekperiode), regelmatig groenvoer (groente en fruit), grit en maagkiesel niet ontbreken. U kunt uw agaporniden ook pellets geven, dit is een soort brokje waar alle voedingsstoffen in de juiste verhouding in zitten, dit kunt u eventueel aanvullen met groente en fruit en wat zaden en noten.

Kweken

Agaporniden maken gebruik van een nestkast met een bodemoppervlakte van 15 * 15 tot 20 * 20 cm, een hoogte van 25 cm en een invlieggat van 5 cm. Agaporniden zijn een van de weinige papegaaiachtige die een nestje maken, hiervoor gebruiken ze wat grover nestmateriaal zoals de bast van wilgentakken, twijgjes en grassen. De pop legt om de dag een eitje tot een legsel van 3 tot 5 eitjes, die zij in 22 - 23 dagen uitbroedt. De jongen zullen na zo'n 6 weken uitvliegen die daarna nog enkele weken gevoerd worden. Laat agaporniden maximaal twee nesten per jaar grootbrengen.

Sinds juli 2014 mogen jonge agaporniden wettelijk gezien pas na 54 tot 56 dagen (afhankelijk van de soort) van hun ouders worden gescheiden. Handopfok is nu dus verboden, behalve als dit noodzakelijk is, bijvoorbeeld als de ouders niet voeren of dood gaan. Overigens is het beter om nog wat langer te wachten dan 54 tot 56 dagen, ook hierna kunnen agaporniden nog erg tam worden.

Bijzonderheden

Agaporniden worden sinds de 18e eeuw in Europa in gevangenschap gehouden, ze worden vanwege de populariteit veel in gevangenschap gekweekt en zodoende zijn er ook veel kleurmutaties ontstaan.

Agaporniden kunnen zo'n 15 tot 20 jaar oud worden, er zijn zelf uitzonderlijke gevallen van 30 jaar bekend. Dit is beduidend ouder dan in het wild, waar de levensverwachting 5 tot 7 jaar is.

Agaporniden kunnen een breed scala aan geluiden ten gehore brengen. Helaas kunnen ze ook luid en schel schreeuwen, hoe vaak ze dit doen verschilt per individu, mogelijk doen ze dit minder als ze met zijn tweeën worden gehuisvest.

